

BABÉ SILA.

AZ ÖNazonosság Vezérel.

BABÉ SILA A MAGYAR ZENEI ÉLETBE – MODERN, ELEKTRONIKUS R&B-VEL – TAVALY BEROBbant STAHL BARBARA ÚJ MŰVÉSZNEVE. A HAZAI PALETTÁRÓL HIÁNYZÓ STÍLUST RÖGTÖN VILÁGSZÍNVONALON MEGSZÓLALTATÓ ÉNEKESNŐ NEMZETKÖZI KARRIERRE KÉSZÜL, MÁSODIK, SZINTÉN KIEMELKEDŐ ALBUMA MÁJUSBAN JELENIK MEG.

INTERJÚ DÖMÖTÖR ENDRÉ. FOTÓ FÖLDI ÁDÁM.

Fiatal korod óta több hangszeren is játszol, de a komoly éneklés csak később jött be az életedbe. Hogyhogya nem merült fel korábban?

Főleg azért, mert csak magamban énekelgettem. Itt-ott azért megnyilvánultam, például amikor tiniként megtanultam gitározni, akkor vittem a hangszert a gimibe és énekeltem is mellé, de különösebben senkinek nem akadt meg rajta a füle. A tiszta hallásomról tudtam, mert ötéves koromtól hegedültem, szolfézsra jártam, aztán ugye gitároztam kicsit, de sosem volt olyan ambíció, hogy énekesnő legyek. Inkább csak élveztem a zenélést. Dalokat sem írtam, csak feldolgozásokat játszottam az akkoriban menő együttesektől, a Kispáltól, a Hiperkarmától, a Quimbytól.

Hogyan lettél mégis énekes?

A zene mindvégig csak hobbi maradt, még akkor is, amikor hangszereken tanultam. Aztán 2005-től elkezdtem járni az elképesztően jó Metrosection zenekar koncertjeire, összehaverkodtam a bandával és általuk belekerültem egy zenészközösségbe, ami rettentő inspiráló volt.

Havai Gábor gitárossal azóta több mint tízéves barátság köt össze, egyszerre jártunk az ELTE Társadalomtudományi Karára is. Neki közben alakulgatott egy akusztikus formációja is, és amikor egyszer átjött hozzám, felkapta a gitáromat, én meg elkezdtem énekelni Adele- és Amy Winehouse-számokat. Egyből mondta, hogy „ho-hó-hó, ez meg mi?” Így kezdődött, hogy felvettünk egy pár dalt és becsatlakoztam Gabó akusztikus feldolgozászenekarába, ami a mai napig működik, most már jellemzően csak kettőnk duójaként és azzal is sokat lépünk fel.

És hogyan lett ebből Barbara Stahl, modern r&b-s produkció?

Én még ezután sem gondoltam komolyan az éneklésre, inkább a szociális területen voltam aktív, az egyetem alatt nonprofit egyesületeknél dolgoztam. Részt vettem az Open Society országos romakampányában, dolgoztam több szociális, kirekesztés elleni programban, hátrányos helyzetűeknek építettünk webes vásárteret, szóval megannyi hasonló program vitte el

az érdeklődésemet. Aztán elkezdtem énekelni Gabóékkal és miután a karrierem legnehezebb lépésén túl voltam, azaz ki mertem állni a közönség elé – hiszen soha nem voltam exhibicionista és nem volt bennem magamutogatási vágy – akkor szép lassan elindult valami. Már három éve ment az akusztikozás, amikor elkezdett nyomasztani, hogy csak mások számait játszom és nincsenek saját dalaim. Azt sokáig tudtam, hogy mit nem akarok, de azt még akkor pontosan nem, hogy mit igen. Nem akartam egy kissé jellegtelen akusztikus dallal kiállni, nem akartam olyat sem, amit már más képviselt itthon. Otthon egész gyermekkoromban szólt a soul, Whitney Houston, Sade, Michael Jackson, George Michael. Mindig is az általuk képviselt műfaj állt hozzám a legközelebb, de fogalmam sem volt, hogy a zenei környezetemben, vagy akár Magyarországon kikkel tudnék hasonló dolgokat produkálni. Sosem az mozgatott, hogy híres legyek, hanem ki akartam fejezni magam, akartam teremteni valami olyat, ami 100%-ig engem képvisel és ehhez sok évnnyi keresgélés kellett.

Találkoztam Linczenyi Márkóval, aki az akkori-ban létrejött WDRBND projektben ismert meg [2014-ben rövid ideig működött, soulfunkot játszó projektszerű szupergrup, amiben Barbara énekelt – a szerk.]. Márkó rengeteg reklámenét írt és énekhangra volt szüksége egy dalhoz, ebből született meg az első számom, az *A Bit*, ami különben reklámenze is lett és ezzel rögtön elsősre sokan megismertek. Márkó mutatott be a menedzseremnek, kiadómnak, Jeges Zsoltnak [ő a Mamazone Records vezetője is – a szerk.] is, szóval konkrétan a szárnyai alá vett. Én pedig megféléhetetlen lettem és innentől kezdtem kapizsgálni, hogy hogyan készül egy dal, egy album, hogyan épül fel egy zenei arculat, és ami a legfontosabb, pontosan megfogalmazódott, hogy én mit szeretnék.

A tavaly megjelent 9 című debütlemezed viszont már High Love-val, azaz Lotfi Árszánggal készült.

Árszánggal egy régebbi szerelmi kapcsolatból alakult ki a barátságunk és a legtöbb zenei inspirációt tőle kaptam. Ő mutatta meg nekem ezt az elektronikus alapú modern r&b-t, és mivel ő is producerkedik, természetes volt, hogy elkezdtünk közös dalokon dolgozni. Sokáig Márkóval is dolgoztunk újabb számokon, de mivel pontosan tudtam, hogy egy homogénebb lemezzel szeretnék debütálni, ő pedig terelt volna a sokszínűség felé, ezért úgy döntöttem, hogy legyen egységes az album és készüljön végig Árszával. Azt szerettem volna, hogy lehessen határozottan kategorizálni, amit csinál, nem akartam egy olyan énekesnő lenni, aki százféle szakad stílusban, akinek bármilyen alap elmegy és féltévente változtatja az imidzsét. Árszi ráadásul autentikusan hozta ezt a világot, nem iparos, hanem művész, akiből ez természetesen jön. Engem pedig az önazonosság vezérelt.

Tudatosan elkezdted építeni a karrieredet. 2015 őszén New Yorkban voltam egy ideig, az nagyon nagy inspiráció volt és nagyban befolyásolta a kreatív fejlődésemet. Amikor két éve októberben elkezdtem dolgozni az első lemezen, akkor a személyiségelem és az értékrendem is nagyon átalakult. Előtte folyton kapcsolatban voltam vagy vadul buliztam, ami – erre később jöttem rá – nagyon visszafogott kreatívan. Viszont ahogy rátaláltam a saját zenei világomra, úgy ezek a dolgok átrendeződtek bennem és inkább az vált fontossá, hogy kiéljem a kreativitásomat és karriert építsek. Korábban azt mondogattam, hogy nem tudok írni, attól a ponttól pedig minden szöveggé alakult, az összes érzelmemet ki tudtam fejezni a zene által. Ha nem lett volna több évnyi érzelmi élmény mögöttem, akkor nem tudtam volna miből ihletet meríteni, szóval végülis nem

bánom, hogy ez így alakult. Viszont ez volt az a pont, amikor befejeztem a bulizást is, a Madách téri céltalan berúgva ácsorgást és komolyan kezembe vettem a sorsomat. Kreatív csapatot szerveztem magam köré és elkezdtem határozottan kommunikálni a szemléletemet. Régen nem az a lány voltam, akinek határozott elképzelései voltak, vagy aki bárkinek is megmondta, hogy mit vár el tőle. Viszont időközben kialakult egy erős művészi identitásom, vízióm arról, hogy mi az, ami én vagyok, és mi az, ami nem. Megtanultam keretbe foglalni a dolgokat és azt, hogy hogyan érvényesítem az érdekeimet. Szóval az összes kreatív folyamatot kézben tartottam. Mivel nagyon vizuális típus vagyok, pontosan tudtam, hogy hogyan szeretnék megjelenni, hogyan szeretném prezentálni magam, az arcom, az albumom. Ezt is tudatosan alakítottam, a vizualitás nálam az önkifejezés része. Például minden dalomról tudom, hogy milyen színű.

Időközben részt vettél egy nemzetközi showcase fesztiválon és annak köszönhetően a karriered külföldön is beindult.

A hamburgi Reeperbahnon voltunk többen a Cseh Tamás Programmal és szuper élmények érték, adtunk egy nagyon jó hangulatú koncertet és annak folyamánként keresett meg egy berlini publishing cég. Minden annyira jól jött össze az utam során, ők például azt mondták, nem csak annyit szeretnének, hogy leszerződjenek, és várjuk mi lesz, hanem organikus szeretnék építeni a karrieremet, ami egy ilyen cégtől óriási dolog. Még szerződéskötés előtt állunk, és majd csak ezután kezdenek el képviselni külföldön, de már összehoztak négy producerrel, és már háromszor voltam kint Berlinben, ahol dalírók sessionöket tartottunk. Van is olyan kint született dal, ami rajta lesz az új lemezen.

A május elején megjelenő August című második albumod így aztán már több producerrel készült és te is szereztél rá zenéket, újabb lépést tettél előre.

Ez azért van így, mert egy még erősebb vízióm alakult ki mindenről. Az első lemeznél hagytam, hogy teljesen Árszi végezze a hangszerelést, de most már azt is tudom, hogy melyik dal hogyan szeretném viszonthallani. Ez persze nem jelenti azt, hogy ne lenne tere a közreműködő producernek, de akivel nem megy a munka, azt már nem erőltetem. Például vannak olyan művészek/producerek, akikkel nem volt meg a kreatív váj és bár tök jó, amit képviselnek, én nem tudom beleilleszteni a világomba. A berlini sessionök viszont majdnem tökéletes klikkelések voltak, a Dope As Dope nevű duóval csináltunk két dalt, egyet nekik, egyet nekem, így született meg a *Luna* című

OPUS
JAZZ CLUB

2017. MÁJUS 12. PÉNTEK, 21:00

KIFINOMULT ELEGANCIA,
GRANDIÓZUS JÁTÉK
**FAZIOLI Estek | Flanders on
the Move: Jef Neve**

2017. MÁJUS 25. CSÜTÖRTÖK, 21:00

TOSCA DÉMONAI
KLASSZIS CSELLÓSSAL
Vincent Courtois Trio

2017. JÚNIUS 9. PÉNTEK, 21:00

A VILÁG LEGROSSZABB
ÉNEKESE
**Dés András Trió – BMC
lemezbemutató koncert**

2017. JÚNIUS 14. SZERDA, 21:00

HOLLAND ZENEI
VÁLTÓFUTÁS-PARTY
**Estafest – BMC
lemezbemutató koncert**

1093 Budapest, Mátyás u. 8. | +361 216 7894
info@bmc.hu | www.bmc.hu

A

támogatója az
EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

szám, ami rajta lesz az új lemezen. Volt még egy kollaboráció, amitől eleinte tartottam, mert egy ultrabrutál rockbanda billentyűsét mutatták meg, akinek vannak elektronikus projektjei is, de azokból semmit nem találtam a neten. Na, ő odaült a zongorához és egyből olyat írt, hogy leesett az arcom. Ebből is lesz majd később új dal. Árszi közben kiköltözött Thaiföldre, és bár vele is készült három új szám, de kutakodtam másfelé is. Árszi „tanítványával”, Issivel, azaz Siagával írtunk négy dalt a lemeze, egyet pedig Glxyval. Aztán közreműködik Stámusz Feri, aki már az első albumot is maszterelte, és egy ideig tagja volt a sokat alakuló élő felállásnak is, ő két dalt producelt. Meg persze én is erősebben belefolytam a hangszerelésbe-producerekedésbe. Azért is lesz *August* a lemez címe, mert mi fejhezhetni ki jobban, hogy az összes dal egytől-egyig belőlem egy darab, mint ahogy a szintén személyes első LP-n a születési dátumom után ezen a születésem hónapja szerepel. Elsőre nagyon homogén lemezt akartam, egy zárt világot, de azután hogy már megmutattam, hogy ki vagyok, sokkal szabadabbnak érzem magam és ez talán a lemeztől is kihallatszik. Az amúgy nem volt tudatos, hogy ilyen gyorsan jöjjön ki két lemez egymás után, de nem fogom vissza magam kreatív téren. Ha megvan az alapanyag és jönnek sorban a kollabok, az nem sühlet el rosszul.

Ahogy a gitározást, a producerkedést is autodidakta módon tanulod ki?

Igen, szeretnék oda eljutni, hogy teljesen magam tudjam írni és produceni a dalaimat. A magashegyis Fodor Máriusztól kaptam egy midi keyboardot és ez volt a legjobb dolog, amit csak kaphattam. Azóta a barátaim nem nagyon látanak, a billentyűk felett ülök, és mint tinikoromban a gitárnál, addig nem nyugszom,

ameddig ki nem tudom fogni az akkordokat. Úgyhogy két dalt már írtam is az új lemeze, az egyiket Árszival fejeztük be, a másikat Siagával. De már megtanultam középhaladó szinten használni az Ableton és a Logic zene-szerkesztő programokat is, megyek előre.

Akkor már lassan készen is állsz arra, hogy a harmadik lemezt teljesen egyedül valósítsd meg...

Az a vicces, hogy már most tudom, hogy milyen lesz a harmadik lemez, ami azért egy kissé kitérő lesz: egy masztereletlen, mixeletlen anyagot tervezek, amin egyes-egyedül én dolgozom majd és ettől (is) egy kicsit feminista cucc lesz. A fő inspirációja az, hogy ért támadás, rosszalló megjegyzés azért, mert nagyon a saját elképzeléseimet erőltetem és ezért nehezen hagyom mások ötleteit érvényesülni. Kicsit egy bemutatás is lesz azoknak, akik azt mondták, hogy „ne akarjál már mindent te csinálni!”, „ne akard már a zenét is te írni!” Mert? Szerintem ez az egyik legjobb adottság, ami egy művészen, egy nőben meglehet. Én is azokra a művészekre nézek fel, akik 100%-ban a saját világukat közvetítik, nem pedig akiket „összeraknak”. Az pedig még csodálatosabb, ha egy nő áll ki a szemlélete mellett és egyedül szerez és alkot meg mindent. Hozzá kell tennem, hogy egyébként imádom csapatban dolgozni és szerencsére mindig sikerül megtalálni azokat az embereket, akikre művészileg rá tudom bízni magam, de óriási kihívás lenne mindent egyedül csinálni. Ezen a lemezen minden a nők/nőiség körül fog forogni, a címeiktől a tartalomig. A feminizmus ugyan nagy divat manapság, és engem is elkapott, azért, mert sok problémával tudok azonosulni és én is belefutottam már szexista szituációkba.

A zeneiparban?

Ott is. A legdurvább az volt, amikor Magyarországon készített egy külföldi rendező egy Amy Winehouse-musicalt. Vándordarab lett volna és én lettem volna Amy. Már egy hónapja javában tartottak a próbák, le volt foglalva a premierdátum. A rendező soha semmilyen módon nem közeledett hozzám. Egyszer átvitt magához, hogy ott beszéljünk a darabról, én a fentiek miatt ugye semmi rosszra nem gondoltam. Konkrétan a semmiből feltette a kérdést, hogy el tudom-e képzelni, hogy mi ne szexeljünk? Tiltakoztam, sőt, undoromat fejeztem ki az ügygel kapcsolatban, és egy filmes jelenethez hasonlóan kiszaladtam a mosdóba és tükörbe néztem, hogy ez most mi? Ez tényleg megtörtént? Visszamentem és ő azzal kezdte, hogy most jelöljük a próbákat és a show-t is el kell halasztani. Nyilván megkérdeztem, hogy azért, mert elutasítottalak? Az volt a válasz: „No, I just have to get rid of you.” De ezen kívül is többször tapasztaltam ennél ugyan szolidabban, de hasonló, úgyhogy abszolút van alapanyag egy ilyen lemezhez is.

Berlinbe jársz kollaborálni, nevet változtattál, hogy a németes hangzású családneved ne legyen megtévesztő az ottani és más külföldi piacokon. Elég tudatos az irány.

Egyértelműen a nemzetközi ismertség, elismertség felé szeretnék orientálódni. Külföldön, akár már Berlinben, aztán majd Londonban és az USA-ban sokkal nagyobb piaca van ennek a zenének. Mindenképp ki szeretném próbálni magam külföldön. A szóban forgó berlini publishing cég pont azért jó, mert karriert is épít, de forgalmaz is, ugyanakkor nem köti meg a kezem a mozgásban, abban, hogy kivel működjek együtt. A végcél nyilván az, hogy New Yorkban lehessek valaki, de az még rengeteg munka, ott örületes verseny zajlik. Nehéz, de örült izgalmas időszak előtt állok.

R&B-HATÁSSOR – ZENEHALLGATÁS BABÉ SILÁVAL

ELINDUL A DAL, HALLGATJUK, MEGBESZÉLJÜK. BABÉ SILÁVAL BAKUGRÁSOKBAN VÉGI GIGENTÜNK A SOUL ÉS R&B TÖRTÉNETÉN, EGYÜTTAL VÉGI GIGETTÜNK AZ Ő ZENEI HATÁSAIT IS GYEREKKORÁTÓL MÁIG.

Dusty Springfield: *Just A Little Lovin'* (1969)
Túlzás, hogy sűrűn hallgatom a hatvanas éveket, de egy-két számot mindig kéznél tartok az időszak souljából. Imádom például Aretha Franklint, közel van hozzám a korszak megszólalása. Egyszer én is szeretnék ilyen vonóshangszerelést. Az új lemezen a *Darling* egy kicsit ilyen hangulatú, egy picit Minnie Ripperton-os.

Sade: *Love Is Stronger Than Pride* (1988)

Az összes dalát oda-vissza tudom, finomságát, érzelmességét

imádom. Már fiatalabb koromban is inspirált, bár akkor még inkább csak magamban énekeltem, de az érzelmeim megfejtésében, kifejezésében is nagyon hatott rám.

Whitney Houston: *If I Told You That* (2002)

Az ő dalaira nagyjából a teljes gyermekkorom leperog, rengeteget szolt otthon. Amikor ez a szám megjelent, apukám Miami-ban élt, kimentem hozzá és végig ezeket a dalokat hallgattuk. Hallgatva a dalt egyből érzem

az illatokat, hangulatokat, amiket akkor éreztem. Nagyon sok mindent csatolok Whitneyhez. Ő az a típus, aki életre kelti a dalokat, bár picit jobban szeretem azokat az előadókat, akik ki is írják az érzelmeiket magukból, mint például Fiona Apple.

Erykah Badu: *Appletree* (1997)

A neosoul is nagyon elkapott, főleg Lauryn Hill *MTV Unplugged* koncertje, ahol nem csak énekel egyszál gitárkísérettel, meg sír, meg megőrül, hanem olyan interlude-okat tol le életéről, istenről, családról, hogy most is libabőrös leszek, ha rá gondolok. Erykah Badu is nagyon

/ SADE

szeretem, ő a cover-képem Facebookon, egy istennő. Ahogy nőtem fel, egyre fontosabb lett, hogy a dolgok mögé lássak, rájöjjenek, hogy például ő sem egy sztár csináló gépezet eleme, hanem önkifejező, súlyos mondanivalót hordozó előadó.

 # Beyoncé: *Crazy In Love* (2003)

Már a Destiny's Child nagyot tarolt nálam, harmadikos áltisisként az *Independent Women* című dalra betanítottam még két osztálytársamnak a koreográfiát és a farsangon ezt adtuk elő, persze ott senki sem tudta, hogy mi az a Destiny's Child. Ezeket a Beyoncé-dalokat és a korabeli Alicia Keys-számokat már folyton énekeltem, konkrétan utánóztam őket. Ami a vokálszerkezeteket illeti, ők vannak benne legjobban a zenében, tőlük merítettem a legtöbbet.

 # Crookers featuring Róisín Murphy:

Royal T (2010)

Kábé tíz évig Róisín volt a jelszavam mindenhez, annyira imádom, hatalmas karakter. Szellős az éneke, de százból is felismerni, és úgy az egész imidzse nagyon ott van.

 # The Weeknd: *Wicked Games* (2011)

Ezzel a dallal ismertem meg ezt az egész modern r&b-s világot, nagy király volt a teljes mixtape!

 # How To Dress Well: & It

Was U (2012)

Ő eddig kimaradt, de nagyon tetszik. Szórakozik a vokállal, ahogyan én is szeretem. *(hallgatjuk)* Tyú, de jó! Nálam is ugyanilyen szellős háttér vokálok vannak, három-négy szólam egyszerre. Megjegyeztem, meg fogom hallgatni!

 # FKA twigs: *Two Weeks* (2014)

Érdekes, de őt nem nagyon szeretem, pedig a legtöbbet rá asszociáltak velem kapcsolatban, amikor kijöttek az első dalaim. Egyértelmű, hogy ebben a hullámban nagyon fontos előadó, de nem kapott el, ahogyan Kelela sem. Vannak, akikkel nincs meg a kémia.

 # ABRA: *Roses* (2015)

Na, ő viszont nagy kedvenc, Árzi őt mutatta, amikor elkezdtünk dolgozni. Annyira könnyű az egész! Nagyon lazán énekel, szinte félvállról, a hangszerelés nem egy nagy megfejtés általában, mégis nagyon bejön.

 # BANKS: *Someone New* (2014)

A Weeknd után BANKS volt a következő állomás, őt hallgattam a legtöbbet az első lemezem előtt és mivel lány, ezért nagyon tudtam hangolódni rá. Az új lemezen a *Never And*

ABRA

Again ilyesmi dalnak indult, egy gitár mellett nagyon minimál beat van csak benne. Miután lefektetted a dolgaidat, akkor kijöhetsz egy ennyire csupasz dallal, hiába csak egyetlen hangszer szól, ez nekem ugyanúgy r&b. Az öszintesége a lényeg.

 # SEVDALIZA: *That Other Girl* (2015)

Ő pedig egy másik újabb favoritom. Perzsa énekes, Londonban él és méltatlanul kevesen ismerik. Igazi művészlélek, követem Instagramon és a hétköznapijainban is ott van ez a szemlélet.

 # Solange: *Don't Touch My Hair* (2016)

Frank Ocean, Sampha és Solange most a szent-háromságom, ők hárman jelentik a legnagyobb inspirációt. Solange tavalyi lemeze hatalmas! Az a vizuál, azok a szövegek! A szellemiség is nagyon tetszik, ami mögötte van. De szeretem még a frissebb zenék közül a The Internetből SYD albumát, Chance The Rapper Coloring bookját, az új Kendrick Lamarról is jó arányban menttem le dalokat saját playlistbe. Ja, és az újak közül még Jorja Smith a nagyon nagy kedvenc, most kezd befutni. Különleges ahogy énekel, jók a szövegei, nagyon könnyed az egész produkció. Klasszik stílussal jött elő, de mégis egyedi a megszólalása. 🎧

MARGITSZIGETI SZABADTÉRI SZÍNPAD

2017. június 17. 20:00

ELŐSZÖR MAGYARORSZÁGON!

Y'AKOTO

koncert

#pop #swing #soul #jazz #blues #ghana

